

Starý lásky

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Kde jsou léta štíhlých pasů, lačných úst co chtěly pít,
kdy pro vůni dívčích vlasů byl jsem schopnej se i bít.
Teď starý lásky korzet svírám, ústa rtěnkou zmořený,
vlasů zplihlý v kapse díra, hrady z písku zbořený.

ref.: - Teď už dávno nový lásky se za námi netočí,
starej širák kreje vrásky, staženej až k obočí.
Dávno pohas pohled žhavý, co nás páлил nejednou
a jak stará moudrost praví, staré lásky nerezaví,
jenom léty vyblednou. Vždyť ten čas nikdo z nás nezastaví.

Teď už dávno nový lásky se za námi netočí
Starej širák kreje vrásky staženej až k obočí.
A tak padá lásky krajíc, dolů stranou natřenou,
starý lásky tak říkajíc, jsou už knihou zavřenou.

ref.: - Starý lásky znovu svádí, tak prohledej každej kout,
ať ty lásky svýho mládí, můžem zase obejmout.
Chce to dělat co tě baví a z těch krás setřít prach.
Vždyť i stará moudrost praví, staré lásky nerezaví,
jak je psáno ve hvězdách. I když čas nikdo z nás nezastaví.